

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Györgyakab Márton
könyvkereskedőse,
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénzek és hír-
désesek küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egy évre 4 frt.
Külföldre 6 frt.
Félévre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes lap ára 10 kr.

Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri cikkek
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Ellenvélemény a székelyföldi katonaiskola kérdésében.

A „Csiki Lapok“ mult heti számában megjelent cikkben foglaltakkal szemben részben legalább, más meggyőződésem és véleményem lévén, a közhangulat egyik árnyalatának kifejezéseképpen kötelességemnek tartom röviden a székelyföldi katonaiskola ügyében kifejtetni álláspontomat.

A közös hadügyi kormány már régen mostohán bánik a katonaiskolák kérdésében Magyarországgal. Minden Magyarországon felállított katonai iskolára esik Ausztriában 5-6 iskola és noha ezen iskolák mindannyian közös költségen állítatnak fel, melynek minden száz forintjából 31 frt 40 krt Magyarország fizet, mégis az iskolák elhelyezésére nézve nem ezen arányban dől el a Magyarországon létesített katonai iskolák száma. E miatt sok is a panasz minden évben és pedig úgy az ellenzék, mint a kormánypárt részéről, a miért is a sok támas ellenében végre is nem térhetett ki a közös hadügyminiszter annak igazsága elől, hogy a Székelyföldön is kell már felállítani egy katonai iskolát.

Már mostan így állván a dolog, az kétségtelen és eltagadhatatlan, hogy a székelyföldi katonaiskola csak némi enyhe kárpótlása akar lenni annak a visszás helyzetnek, hogy Magyarországon ötször, hatszor kevesebb katonai iskola van, mint Ausztriában és így a legegységesebb méltányosság is azt követeli, hogy a közös költségen felállított intézetek közül azon arányban legyen elhelyezve Magyarországon is, mint a milyen arányban a magyar állam járul a közös költségekhez.

Ha tehát az új katonai iskola Magyarországon és pedig a Székelyföldön állítandó fel, akkor ennek költségeit, mint országos intézménynek költségeit a közös költségvetés kell hogy egészben fedezze, még pedig olyan arányban, hogy az összeg minden 100 frtjából 68 frt 60 krt az osztrák állam és 31 frt 40 krt a magyar állam fizet. Nem csekély összeg ez, mert a mint hallom, az iskola építési költségei 350,000 frtban vannak előirányozva, a mi a tapasztalat szerint annyit jelent, hogy az a felépítéskor 500,000 frt költségbe fog kerülni. Már mostan kérdelem, hogy micsoda hazafiság, vagy milyen magyar érzés kell ahhoz, hogy ezen 500,000 frt költségből 343,000 frtot levegyünk az osztrák állam vállairól, vagy ha az előirányozott 350,000 frt mellett akarunk megmaradni, akkor 244,100 frtot azon Ausztria terhei és kötelezettségei közül, a mely Magyarországért semmit sem tesz? Hiszen ha ezen egész összeget a magyar állam akarná kifizetni, akkor is könnyelmű ajándékozás volna az osztrák kapzsiság részére, de hogy épen Csikmegye tegye meg ezt az egész bolondságot, az már túl megy azon a határon, a melyen innen szokták csak kikerülni a gondnokság alá helyezést.

Én tehát abban a nézetben vagyok, hogy Csikmegye jól felfogott jövője érdekében sem 350,000 frtot, sem 200,000 frtot, de még csak egy krajczárt sem adhat a székelyföldi katonai iskola építési költségeire, melyeknek fedezése kizárólag a közös költségvetés terhére kell, hogy menjen.

Mi haszna is volna abból a megyének, hogy itten 5-6 katonai tanár németül elő-

adásokat tart 150 katonai növendéknek, kiket a hadügyi kormány összehoz az ország és Ausztria minden részéből, legtöbbször katonai tisztak gyermekei közül? Hiszen ebből a székelységnek semmi előnye nincsen. Még annak volna értelme, hogy ha kimondatnék, miszerint a katonai iskolába csakis székely gyerekek vétetnek fel, és pedig ingyen; de a mint hallom, ezt a megye csak akkor érhetné el, ha évenként minden fiu után 150 frt stipendiumot fizetne, a mi megint évi 22,500 frt állandó kiadást vonna maga után. Micsoda felfogás lehet Bécsben a hadügyminiszteriumban Csikmegye felől, ha azt hitték, hogy képesek vagyunk felülni a székelyföldi katonai iskola címének annyira, hogy nemcsak az iskola építési költségeit, de a növendékek tartási díjait is mi fizetjük a hadügyminiszter s nagy részben az osztrák állam helyett is. Hiszen mi féltékenyen őriztük a nevelési alapot, annak nem szabad másra fordítatni, mint a mi kizárólag csiki székely érdek. Országos szempontból is csak akkor költethetünk belőle, ha abból a tisztán magyar állami érdek megerősödése nyilvánvaló. Mai állami berendezésünk szerint azonban ez a cél sem a katonai, annál kevésbé a közös intézményeinkről el nem érhető.

De ettől eltekintve is terhes és válságos idők bekövetkezésének szele fúj Magyarországot felé mindentűn; mindenkinek a nehéz napokra szárazan kell tartani a puska-por, vagyis anyagi forrásainkat és részemről hiábavaló pénzpazarlásnak tartanám, ha a jelenlegi viszonyok között megcsönkítani akarnánk közös katonai iskola részére a ne-

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Lejtőn.

A kis kiránduló társaság csoportokra oszolva szét baladt a kissé meredek hegyen lefelé. Némelyek lassan beszélgetve ballagtak, míg mások virágot keresve és szedve, el-elmaradoztak a főcsoporttól. A legszebb nyári napok egyike volt. A felhőtlen, tiszta ég kaczerón mosolygott le az élénk zöld halmokra, melyek élesen váltak ki a sötét fenyvesekkel borított hegyek keretéből. A levegő oly kábítóan illatterhes volt. A közeli erdőből kihallzott a misztikus fenyőzúgás, az az örökös fájdalmas zizegés, hasonlatos a tenger távoli halk morajához, mely megvárásol, édes álomba ringat, rejtelmes kéjes suhogásával. Megilletődve bámulták a vidék szépségeit, megállva és gyönyörködve egy-egy feltáruló szép tájképen. A zöld bokrok közül majd előcsillámlott egy rózsaszínű ruha, majd meg eltűnt, hogy pár perc múlva egy-két méterrel feljebb jelenjen meg. A társaságból leghátul voltak a kis doktorné és Bay Feri. A lovag ur büségesen segédkezett hölgyének a virágszedésben. Szótlanul haladtak felfelé, csak a kis asszonyka örömköltésére törte meg az ünnepélyes csendet, ha egy-egy szép virágot lelt. Már jó csomót szedtek össze, mire felértek az Ilona szikláig. E borzalmas gerjesztő sziklahasadékok, melynek félelmes ürege sötétén tántorgott felfelé, valószínűleg az évenként ezerrel megforduló fürdővendégek képzelme, egy bus legendával hozta kapcsolatba. A kis doktorné egész a szikla széléig ment; s nem minden féle-

lem nélkül bámult le a mélységbe, honnan egy erdei patak zúgó, panaszos moraja hallatszott fel. A mint ott állott, kissé előrenyújtott nyakkal, melynek rózsaszínű, bársony bőrén a lüktető forró vér áttetszett, kedves mille fleurs ruhájában, ölében egy csomó erdei virággal, s fájdalmas tekintettel elmerengett, hasonlított azon bájos villikhez, melyekkel a szláv népmonda erdeit és patakait benépesíti. Bay e festői jelenet által megigézve egy darabig szótlanul, gondolataiban elmerülve gyönyörködött a kis asszonykában, kinek minden ize, minden mozdulatai ingerlő báj volt, s kinek tekintete oly melegen, édes bizalommal, ártatlanul csiling az embereken. Mint így nézte gonosz gondolat birkozott fel szívében. Örült vágyat érzett belökni őt a hasadékba, s nyugodtan hazatérve, szépen egy golyót hajsolni keresztül ostoba szívében. Már-már egy-két lépést tett feléje, midőn ő megfordult s nevetve kérdezte.

— Ugyan Feri mi baja? Egészen ki van kelve arczából.

— Nincs semmi, csak megrettentem, látva a szikla szélén. Oly szédületes a mélység. Jöjjön el Vera, én félek. Evvel gyöngéden vonta el onnan.

— Mondja csak, mi érdeke van magának, hogy úgy vigyázzon rám, mint egy pajkos, rossz, kis gyereke?

E sziklát látva, egy szomorú történet jutott eszembe. Távol az Obruszokban, egy szép holdvilágos este a pásztoroktól egy dalt hallottam, melynek minden hangja, minden szava kitörülhetetlen szívembe, s melyet feledni nem tudok soha. Mindig visszhangzik lelkemben, mint az alvóhárfá-

levegő átsuhan, mihelyt az emlékezet édes szellője szívem hurjait megpendíti. Egy pásztorfiúról szólt az egyszerű dal, ki a hegyekből egyszer a városba leszállva ott egy csodaszép nőt látott. Mint megpillantotta, szíve elszorult s valami végzetlen fájdalmas érzés nyilalt át rajta. Betegen jött vissza társaihoz, kiknek társaságát ezentul kerülte. Gyakran hallották mesziről furulyája bánatos hangját, s látták mint egy-egy sziklán ülve révedező szemekkel nézett a távol messziségbe. Végre egy mély sziklahasadékba összezúzva találták fel társai. Eddig a dal. A pásztorok egyhangulag hozzátették: „Jobb volt ez így szegénynek, mert előbb-utóbb ugyis elemésztette volna a bánat.“ Ez a történet jutott eszembe Vera látva a hasadékot, s magát annak szélén, s szívében egy gonosz indulat kelt fel, valami úgy ösztökélt belől, hogy oda belelökjem.

— Hát miért nem tette meg?

A pásztorfiu elmesélt története az enyém. Én városból jöttem fel a hegyekre megcsömörölve, megundorodva az élettől, hogy magam kinyugodjam, s itt megláttam magát Vera, s azóta örült vagyok. Szerelmes vagyok, mint egy ostoba deák, egy ifju lélek egész naivitásával. Némelykor sirni szeretnék boszumban, szegyenemben. Vera, látja, hogy lelkem egysúlyja meg van ingatva, az istenre kérem ne játszó velem. Tegye meg egy kéresemet.

De Feri eresse el a kezemet, hisz még megláthatják.

— Ma este szép holdvilág lesz — folytatá Bay szenvedélyesen, szinte susogva — a parkban

velési alap tőkét. Ez a kérdés a májusi törvényhatósági gyűlésen elő fog kerülni s én részemről és azt hiszem, hogy velem igen sokan, azon nézet és javaslat ellen fognak küzdeni, mely a közös hadügyminiszternek részben az osztrákok helyett hozzá akar járulni a katonai iskola építési költségeihez ajándékképen.

Molnár József,
képviselő.

Anarchia a vasut mentén.

Valóságos anarchikus állapotok vannak a vasut mentén. Nincsen ott sem törvény, sem hatósági tekintély, — mintha csak a sok bevándorolt idegen olyan uratlan jószágoknak tekintené ezt a jámbor megyét, melyet tetszése szerint foglalhat el minden jött-ment léhűtő. Valóban csodálkozni lehet, hogy hatóságaink és pedig egy a közgazgatásaiak, mint a pénzügyi, sőt a bíróságiak is nem tesznek erélyes és határozott lépéseket arra, hogy egyszer már szétverjék az idetolakodott és vagyontalan, de azért nyakra-főre törvénytelenkedő idegeneket, kik innen csak elvinni akarnak, de hozni semmi esetre.

A legelemibb törvények szabályai is fitymálatnak, sőt vannak egyes nereszebbek, kik fenhangan dicsekednek, hogy velők a hatóság sem bír.

Ezuttal csak egy pár koszorut akarunk fűzni azokból a törvénytelen virágokból, melyeket az idegen bevándorlás ültet közénk.

Csik-Szentmihály község területén, valamint Felsőlokton, középkökon és egyáltalában az egész Gyimesben kereskedések nyílnak egyre-másra a nélkül, hogy még csak a szatócskodásra is ipar-engedélyt kérnének, nem is említve azt, hogy már több kereskedő elhelyezkedett ottan, és pedig a nélkül, hogy czégét a kereskedelmi czégjegyzékbe bejegyeztette volna, a mint azt a törvény rendel. Csodálkozunk is azon, hogy a törvényzék és az ügyesség figyelmét nem terjesztette ki erre a körülményre, holott a törvény egyenesen bírságot ró ki a mulasztást elkövető kereskedőkre. Pedig a vonalon több olyan kereskedő van, kik listet vaggon számra adnak el s a fűszer-neműeket is nagyban árusítják a barakosoknak.

Egyik további érdekes jelensége a törvénytelen visszaéléseknek az, hogy a mészárosok és pékek teljesen úgy viselkednek a vasut területén, mintha az ipartörvény nem is léteznék. E törvény ugyanis azt rendel, hogy az említett iparosok csakis üzleti helyiségükben árusíthatják áruikat. Kivételt e tekintetben csupán a vásárok alkalmá-

ból enged meg. És mit tapasztalunk? Azt, hogy a legtöbb pék és mészáros nemcsak házal portékájával, hanem azt szekéren szállítja egyik községből a másodikba, sőt a harmadikba is. Ezt a botrányos állapotot tűrni nem szabad, mert ez valóságos kigunyolása a hatóság tekintélyének, mely már régebben megtiltotta ezt a visszaélést, de azért tovább folyik a hussal és kenyérral való való faluzás.

Az se utolsó jelensége a magyar törvények és szabályok kihívásának, hogy Romániából hetenként 2-szer, 3-szor idegenek egy-egy megterhelt szekérral jönnek be Gyimesbe és itt kávéval és más fűszer-neművel háznak s mindezt a községi előjáróság tudtával és szemeláttára. Pedig nálunk a törvényes szabályok a házalást engedélyhez kötik, sőt a külföldiek házalását egyenesen megtiltják, de azért e romániai zsidók számba se veszik a magyar hatóságok rendelkezéseit, mintha a gyimesi községek már egészen Oláhországhoz tartoznának.

De a törvénytelen ségeknek és visszaéléseknek koronáját a korcsmárosok és szeaz italmérők nagy része teszi fel. Azok az állapotok, a melyek a vasut mentén az italmérés szempontjából különösen Szentmihálytól a határig előfordulnak, valóban elrémítők. Mintha csak pénzügyi közegek nem volnának, vagy a törvények arra valók lennének, hogy a könyvben nyomtatásban meglegyenek, de nem arra valók, hogy azok alkalmaztassanak is. Vannak ott olyan italmérők, kik italméresi jogosultság nélkül árulják a pálinkát; vannak ismét olyanok, kik még a múlt év nyarán valamely különös uton ideiglenes italméresi engedélyt nyertek, de a véglegeset nem kapván meg, azért az ideiglenes alapján mérik az italt mostan — egy év múlva is. Vannak ismét olyanok, kik mint helybeli illetőségűek, italméresi engedélyt nyertek, de tényleg nem korcsmárosok, hanem vagy egy bevándorolt idegent jelölnek meg üzletvezetőül, s voltaképen ő az igazi korcsmáros, vagy pedig magán uton átruházzák a nyert engedélyt. Végül vannak olyanok, kik a fogyasztási adóbérlők üzletvezetői, s ezek valóban, mint egy sáska had, oly számmal lepték el a határt, a melyhez nekik jogot sem a törvény, sem semmiféle pénzügyi szabályzat nem ad.

Mindezek a korcsmák törvénytelenül állanak fenn, mert Szt.-Mihálytól kezdve a határig a négy községbe meg van állapítva a rendes italmérések száma, s ugyszintén az is tudva van, hogy a fogyasztási adóbérlők községenként csak egy szobára tarthatnak igényt és csupán csak azon községben kettőre, mely ötezernél több lakossal bír. Már mostan hogyan egyeztetelből össze a törvényt, hogy a fogyasztási adóbérlők csak a négy

községben is mintegy 60 korcsmát tarthatnak vagy a törvényes szabályok végrehajtásának lehet-e azt tekinteni, hogy egyesek és magánosok a négy községben a rendes 10—12 italmérésen felül még körülbelül 50—60 engedéllyel bírnak. Semmi körülmény ezen italmérések számának szaporítását nem teszi szükségessé. Mert a vasutépítkezés folytán a fogyasztás nagyobbodását csakis a vasuti munkások eszközlik; ámde ezek élelmezését ugy szerződés, mint törvény szerint az építési fővállalat lévén köteles ellátni, ennek jogutódjaként a csiki élelmezési társaság veheti csak igénybe a törvény azon jogát, hogy az építkezések területére az építési vállalat külön italméresi jogot kap.

De a törvény kijátszása az is, hogy egyes helybeli illetőségűek idegen üzletvezetőket bíznak meg a korcsmárolással, nem is tekintve arra, hogy számszerűek. Mert az 1888. évi 35. törvényzikk az italmérést csakis a korcsmárlás személyes gyakorlására engedi kiadni. Ezen törvény 5-ik szakasza világosan megmondja, hogy az italmérés nem személyes gyakorlása csupán két esetben lehetséges, és csakis ez képez kivételt, ha tudniillik nem teljeskorú, vagy ha jogi személy kapta meg az italméresi engedélyt. Ezen két esetben lehet csak üzletvezetőt beállítani, minden más esetben azonban a törvény nem tűri meg az üzletvezetői rendszert.

Mindezek az állapotok oly törvénytelen visszaélések és oly ragálnak a jelei, a melyek a népet megrontják és azok gondolkodás módját desorganizálják. Ezeken mielőbb és azonnal segíteni kell, de nem bürokratikus lassúsággal, hanem gyorsan kell lecsapni, mint a villámnak a bércekre, hogy a bűn a büntetését megkapja, mivel a bűnösök legnagyobb részt idegen ismeretlen emberek, kik csak ideig-óráig maradnak e megyében és a legnevetesegebb valóban az volna, ha ez idegenek megszökve és markukba nevetve jogosultan elmondhatnák, hogy Csikmegyében minden bűnhődés nélkül lehet kijátszani a törvényeket.

Ezeréves ünnepélyek.

Iskolai ünnepélyek.

— Május 9-én. —

I.

A csiksomlyói r. kath. főgimnázium tanári testülete és ifjusága által rendezendő ünnepély:

A) Dél előtt. I. A templomban.

9 órakor hálaadó isteni tisztelet. Ennek végeztével a közönség és az ifjuság az internátusba vonul.

II. A z internátus nagytermében.

1. Megnyitó beszéd. Tartja Bándi Vazul főgimn. igazgató.

fogom várni a szököknél. Géza csak négy nap múlva jön vissza, nem fog megtudni semmit. Csak öt percig, tíz percig jöjjön le. Egy halvány nap-sugárt kölcsönözzön sötét sivar életemnek. Várni fogom, ha nem jön a jövőző holdvilág már mint néma embert fog üdvözölhetni.

A mit kíván az lehetetlen. Menjünk Feri. A társaságnak fel fog tűnni hosszas elmaradásunk. Viselje magát okosan.

Nemsokára elérték a kirándulók zömét, hol már csakugyan vártak rájuk. A tanácsosné, kinek két eladó lánya volt, csipősen kérdezé:

— Kedves doktorné, szabad tudnunk, mit magyarázott oly heves taglejtéssel Bay ur? Innen a messzelátóval kissé meglestük. Nemde megbocsátanak.

Vera nyugodtan felelé:

— Bay ur volt szives az Ilona sziklalegendáját elmondani.

— Ugyan édes nagysád, nem lenne oly kedves nekünk is elbeszélni — fordult hozzá egy renyeges lelkű bakfisch, ki nem rég került ki a zárdából.

— A történet ez. Ezelőtt évekkel egy nagyon gazdag polgári család volt e fűrdön. Ennek disze az egyetlen leány, kit szépsége és nagyműveltsége egy fejedlembhez tett méltóvá a mágnásvilág egyik nagyon előkelő fiatal tagjába, ki a szép és hódító férfiak mintaképe volt, szerelmes lett. Miután gyöngéd, művelt lelke belátta, hogy az egyesülés, a mely egyedül vezetne a boldogságra, a rangkülömbőség miatt, köztük ki van zárva, ebbeli érzelmeit gondosan eltitkolta. Az epeztő báuat, minek okát senki sem sejté, már látható

nyomokat hagyott különben üde, rózsás arcán. Szülei aggodva állapotán, s talán észre is véve valamit, elutazásra határozták el magukat. Ezt megelőző napon lányuk kívánságára, utoljára kirándultak ide. A mint a sziklához értek. Ilona megsziszamolt és egy velőtrázó sikoltással lezuhant a mélységbe. A laikusok vigyázatlanságból keletkezett szerencsétlenséget emlegettek, de a beavatottak kalandos dolgokat sugdostak egymás között. Az ifjú főúr, kinek kellemetlenné kezdett válni, hogy mindig róla, mint a kaland hősről sugdosnak, szintén nemsokára távozott, egygyel többet számítva fel hódításainak lajstromába. E sziklát azóta nevezik Ilona sziklának.

A nap lenyugvó félben volt, mire a társaság a fűrdőbe visszatért. A mint Bay a kis doktornétól elbucszott, erősen megszorítva reszkető kezét, felindulástól remegő hangon suttozta.

— Várni fogom.

A holdvilág szép ezüsthénye játszadozott a fák lombjain. Vera az ablakban állott, megrettenve minden legkisebb neszre, heves harcot vívott magában. Menjen, ne menjen? Kéjes érzés reszketette meg szívét, ha elgondolta, hogy egyedül lehet Bayval, ki csodálatos vonzó, lenyűgöző hatásai volt lelkületére. Ha éles szemével ránézett, mintha teljes álomba merült volna, képesnek érezte őt bárhová követni. Tudta, ha lemegy, s Bay kezét megfogva, lágy, remegő hangon így szól hozzá: „Vera, édes Verám!” nem lesz képes ellentállani, lehanyatlak széles mellére, s akkor — vége, vége mindennek.

Ej de mit reszketek. Azért is lefogok menni. Talán, hogy azt bigyje, hogy félek tőle. Lemegek

és észretéritek ez örült embert, hogy mondjon le képtelen vágyairól. Igen, ezt fogom tenni, kell tennem saját érdekemben, hogy végre megszabaduljak a kínzó bizonytalanságtól.

Kis gallérját felkapva, kifelé indult, midőn egy kis ágy előtt elhaladva, önkénytelenül megállott. Félre huzta a függőnyt. Ott szendergett édesdeden a kis Piri. Meghatva nézte nyugodt, ártatlan alvását, s félve hajolt rá, hogy megcsókolja. A heves csókra a kis lány felébredt.

— Te vagy mama? Hová mégy? Tudod, mit álmodtam? A papa már itthon volt, én meg a Bay bácsi ölében ültem, mint épen egy délután. Tudod mit mondott a papa rólad a Bay bácsinak? Azt mondotta, hogy téged nagyon szeret, mert te igen jó mama vagy. Ugy-e te is nagyon szereted a papát, meg a Pirikét, mert én is nagyon szeretlek ám titeket. Evvel át akarta fogni Vera nyakát, hogy megcsókolja, de egyszerre csak felsikoltott.

— De mama, hiszen te engem ugy csipsz! s elkezdett hangosan sírni. Vera ölébe kapta gyermekét, könyekkel szemében, számtalan csókkal halmozta el, s az ártatlan gyermek, s a már gondolatban bűnös asszony könyei összefolytak.

Ezalatt Bay türelmetlenül várta Verát a parkban. Egyik negyedóra a másik után mult el, midőn hirtelen egy hatalmas zivatar tört ki. Csondig átázva ért haza. Tökéletesen meghűlve és átfázva, dideregve bujt hideg ágyába, miközben magában bosszusan mormogta.

Hogy az ördög bujt volna bele az egész dologba. Az ostoba liba ime becsapott.

Laurentzi Vilmos.

égető szükség alakjában lépett fel, midőn a székes-fővárosban rendezett országos tornaversenyen saját zászlóik alatt megjelenő hasonrangu intézetek sorából a mi versenyképes ifjúságunk sem akar kimaradni. Hogy a szükségben segítsünk, a helybeli jótékony négyesület f. évi ápril hó 19 én az ifjúsági zászló ügyét magáévé tette s elhatározta, hogy annak megszerezésére szükséges összeget társadalmi uton gyűjti össze. A gyűjtés 21-én megindult s az eredmény igazolta, hogy az egyesület nem csalódott, midőn a társadalom áldozatkészségére számított. A begyűlt összeg a régi zászlóval együtt a zászló költségeinek kétharmad részét fedezi. Abban a reményben, hogy számíthatunk azoknak a tanügybarátoknak lelkesedésére, kik még erre a jótékony célra nem adakoztak, egyesületünk a zászlót Budapesten a Gavora cégnél meg is rendelte. Ugyanazért a keresztény szeretet és a nemzeti nevelés-oktatásügyének szent nevében mély tisztelettel kérjük a nagyérdemű közönséget, hogy sziveskedjék főlöszleges állásánál felajánlásával a csiksomlyói székely tanuló-ifjúság iránt annyiszor tanusított pártoló szeretetét jelen alkalommal is bebizonyítani. Csik-Somlyón, 1896. május 4-én. Kassai Lajos, s. k. gymn. tanár a négyesület jegyzője.

Gyilkosság virrasztóban. Alfaluban lakó ifj. Restás Rupi cigány családjában gyászeset történt, meghalt a gyermeke s a náció bánatos szívvel s könyes szemekkel megjelent a gyászos családnál virrasztani. Elment oda csomafalvi id. Vitán Máté és Vitán Jankó cigány atyafiak is, kik a többiekkel egy ideig sirdogáltak, de hogy a résztvevő könyök jobban folyjanak, közben-közben jökat hűztak a pálinkás üvegből. A hatás nem is maradt el; mert a gyászos apa, Restás Rupi annyira neki keseredett, hogy id. Vitán Mátét megtámadta s keményen fojtogatni kezdte. Ezt látván unokája, Vitán Jankó, nagyapja védelmére sietett s a nála levő lőnyuzó kés-sel Restást hasba dőfte. A dőfés a májon batolt keresztül, minék következtében Restás azonnal meghalt. A beismerésben levő atyafiak most már a családapa halála felett is virrasztanak a fog-ságban.

Jó forgalmu savanyúviz fürdő bérbe vagy esetleg örökön is eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

KELETI J. cs. és kir. sz. hírneves sérvkötő spozialista gyári czégtől Budapest, IV., Koronaherceg utca 17. sz. azon értesítést voltuk, miszerint nevezett cég jó eleve gondoskodott az iránt, hogy a budapesti ezredéves kiállítás alkalmával számos vevői által előre láthatlag tömegesen történnék megrendeléseknek is azokat pontosággal és a megrendők legnagyobb megelégedésére meglehessen. — E czélból fenti cég Budapest, IV., Kostály-utca (Károly lakanya 16.) műhelyében munka személyzetét kettőzött, mely minden idejét a személyes utasítására és mérték szerint megrendelések szilabokra fordítja. Nevezett cég készséggel meghívja a s. közönséget ezen gyári műhelyének megtekintésére hol minden megrendelő személyesen meggyőződhetik a számára készitendő köt- vagy műszer lelkiismeretes, pontos és szabartó kiviteléről. Különös gondal és elismerés mnt értéssel készitnek itt a legújabb szerkesztő testagymászati készülékek, Hessing podmetek, midarek és más orthopedial fűzők, nyújtó és járógépek, malábak és málleges kesek (amputáltaknak) valamint minden e szakmába vágó orvos sebészi acél áruk, villany gépek stb. Mindezen saját gyártmányu készitűkek, kozmaszerok és gépeknek mintái a legnagyobb választékban megtekinthetők e kitünő cég kiállításban IV. csoport közönségi pavillon. Egyúttal a s. közönség figyelmébe ajánljuk nevezett cégnek e napokon megjelent milleniumi nagy képes árjegyzékét, mely nagyszerű kiállítás, de különösen tartalombud és szakitudatos összeállítás által a szakavatott körökben sirt méltó feltűntetést kelt és melyet a

cég ingyen, bérmentve és borítékban küldi bárkinek a ki azt megkéri. Ugyanott megrendelhető a cég főnöke **KELETI LEO** ur által írt: „A sérvkötő készítése” gyűjtés stb. című értekezet, mely sérvben szenvedőknek igen cél-szerű és tudnivaló felvilágosítást nyújt. Vagyontalanok rész-lésfűztésre tehetnének megrendeléseket ismételadeknak lehető legnagyobb kedvezmény. Üzleti elv: Szigoru pontos kiállgalás, legjutányosabb árak. 2-13

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Dr. BOCSKOR BÉLA.
FŐMUNKATÁRS GYERGYÓBAN:
HOCHSCHILD LAJOS.
KIADÓ- és LAPTULAJDONOS:
GYÖRGYJAKAB MÁRTON.

Árverezési hirdetmény.

Csik-Szentkirály község részéről közhírré tétetik, hogy a nagyméltóságú földmivélésügyi m. kir. miniszteriumnak folyó évi 413. számú magas rendeletével a Holt rekaszároki erdőrészből engedélyezett 81 k. hold területen a 30 cm. alsó átmérőn felül található összes lucz- és jegenye fenyőtörzsek fatömege és pedig mintegy 10586 m³. haszonfa és 662 m³. tűzi fára alkalmas fatömeg folyó évi május hó 11-én délután 2 órakor a község házában nyílt árverésen elfog adatni.
Kikiáltási ár 8800 frt, melynek 10%-a az árverezni hajlandók által mint bánatpénz leteendő. Írásbeli ajánlatok a szóbeli árverés megkezdéséig ezen bánatpénzzel ellátva elfogadtnak, melyekben azonban határozottan kifejezendő, hogy árverező az általa ismert árverezési feltételeknek aláveti magát.
Mírók árverezni szándékozók oly megjegyzéssel értesitettnek, hogy az árverezési feltételek ugy a község házában, valamint a csikszeredai m. k. erdőhivatalnál a hivatalos órákban betekinthezők. Csik-Szentkirály, 1896. május 4-én.
A községi elöljáróság:

Albert Bénéiam, **Bocskor Dénes,**
kiző. bírő.

Hirdetés.

Csik-Szentmiklós községben közvetlen az állami ut mellett a 279. házszám alatt lévő **ítalmérési üzlet**, mely áll három szoba, kamra és köpinczéből, esetleg több évre is kiadandó.
Nevezett fizlethelyiségben dohányáruda is van.
Szives felvilágosítást készséggel ad **Cs.-Szentmiklós, 1896. május 2.**

1-3 **Kovács Mózes.**

Ertesítés.

Alólírott van szerencsém a mélyen tisztelt közönséggel tudatni, hogy Gyimes-Felsőlokon a Viadukthoz közel a „Csiki vasuti élelmezési részvénytársaság” tulajdonát képező Potoczki Péter-féle barakban egy, a magasabb igényeknek is megfelelő szobát rendeztem be, hol jó borok, kőbányai sör és kitting ételkekkel szolgálhatok.
Markovics Sámuel,
a csiki vasuti élelmezési részvénytársaság üzletvezetője.

3-3

Robey-féle üzemképös 8 lóerejű gőzkazán és cséplőgép
kedvező feltételekkel egyenként is eladó Csik-Szépvízen **Zakariás Jakab**nál. 3-3

Sz. 278-1896. kj.

Árverési hirdetmény.

Kászón-AI- és Feltiz községek részéről közhírré tétetik, hogy a nagyméltóságú földmivélés-ügyi magyar kir. miniszterium folyó évi 2564. sz. rendeletével a közös tulajdonukat képező 116 k. hold 1552 □-ól kiterjedésű „Nádaska, Tilalmaska, Székcser” erdőrészek összes tölgyfa készletét eladni engedélyezte.
Ezen erdőrészekben a szakszerű becslés szerint van I-ső oszt. haszonfára alkalmas mintegy 7350 m³. II. oszt. haszonfára alkalmas mintegy 715 m³. kéreg nélküli fatömeg, az ágak, törzstahégyek köbtartalma 676 m³.
Ezen összes fatömeg folyó évi május hó 11-ik napjának délelőtti 8 órakor kezdődő nyilvános árverésen el fog adatni.
Kikiáltási ár 40527 (negyvenezer ötszáz huszonhét) forint, melynek 10%-a az árverezni hajlandók által mint bánatpénz leteendő. Írásbeli ajánlatok a szóbeli árverés megkezdéséig ezen bánatpénzzel ellátva elfogadtnak, melyekben azonban határozottan kifejezendő, hogy árverező az általa ismert árverési feltételeknek aláveti magát.
Mírók árverezni szándékozók oly megjegyzéssel értesitettnek, hogy az árverési feltételek ugy a körjegyzői irodán, valamint a csikszeredai m. kir. erdőhivatalnál betekinthezők.
Kászón-AI- és Feltizen, 1896. ápril 17.
A két község előjárósága:

Pálffy András, **Markaly Sándor,**
körjegyző. altizi bírő.

Balázs András,
feltizi bírő.

— 3

Sz. 4037 896. a. i.

Pályázati hirdetmény.

Csikvármegyében, Cs. Szentmárton lak-helylyel, az alsiki **utbiztosi állás** lemondás folytán üresedésbe jövén, arra ezen-nel pályázatot hirdetek s felhivom mind-azokat, kik ezen évi 400 (négy száz) frt ren-des fizetéssel és évi 204 (kétszár négy) frt 60 kr uti általánnyal javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, eddigi szolgálatukat és képesitűsüket igazoló ok-mányokkal felszerelt pályázati kérésüket, Csikvármegye főispánjához címzettien, folyó évi május hó 20-ig hozzám nyujtsák be.
Hasonló minősítés esetén az igazolványos altiszteknek elsőbbségi jog biztositattik.
Cs.-Szereda, 1896. ápril 22-én.

Alispán helyett: **Mihály Ferencz,**
főjegyző.

2-3

Utolsó fűhuzás.
Magyar
Óstály sorsjáték
Lopaszólt sorsjáték a léptérvény szerinti
1 MILIO KORONA.
Huzás naponta
1896 Május 12-ai 28 ig.

600000	korona	600000
400000	korona	400000
300000	korona	300000
200000	korona	200000
100000	korona	100000
80000	korona	80000
40000	korona	40000
20000	korona	20000
10000	korona	10000
8000	korona	8000
6000	korona	6000
2000	korona	2000
1000	korona	1000
200	korona	200
150	korona	150
530000	nyeremények és jutalom	530000
3300000	nyeremények és jutalom	3300000
6284000	nyeremények és jutalom	6284000

III. osztályú vételsorsjegyek árai:
 60, 30, 6, 3, 1/10, 1/20 forint
 Ezen eredeti sorsjegyek árakon kívül ajánlott levél portója és nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklet.
 Sorsjegyeket ajánl és szállít az összegnek postautalványon való előzetes bekioldása mellett vagy utánvétel.

Heintze Károly
Budapest, Szervita-tér 3.
Sürgöny cím: Lottheintze Budapest.